

faa vanskelige Spørgsmaal i Staten, skulde gaae sin Opløsning imøde eller kunde tænke paa at gaae den imøde for ikke at overgive et Theater til den private Entreprise; det er utroligt. Jeg er overbevist om, at i det Dieblisk, den ærede Minister sagde: Jeg kan ikke længere vedblive at lade mig friste af det, han kaldte sin moralske Forpligtelse — jeg skal senere nærmere omtale den — til at laane Penge fra Sorø til en Mand, som ikke kan betale dem tilbage, og hellere end jeg vil gjøre det, vil jeg trække mig tilbage — og deri vilde han have Ret — saa vilde og maatte hans Kolleger sige: Hellere end vi vilde savne Dig i dette Dieblisk i Ministeriet, vilde vi gaae den Vej med Theatret, som er den sunde og naturlige. Det vilde være den besynderligste Akt i vor nuværende Historie, om en Underbalance ved et Theater skulde kaste et Ministerium overende, der i Monarkiets Navn brydes med europæiske Indgreb; det vilde være en af de allerbesynderligste Tildragelser i Verden. Jeg skulde altsaa af den Grund ikke frygte for at stemme imod de 10,000 Rbd., og jeg tager disse Udtalelser af Ministeren blot som et Forhandlingsmiddel. Naar isvrigt den ærede Minister har sagt, at han troede, at han var moralsk forpligtet til at laane hos Sorø paa Theatrets Vegne, saa forekommer det mig, at han paa Sorøs Vegne er juridisk forpligtet til at nægte Laanet. Om nu hans moralske Forpligtelse, som jeg ikke troer er tilstede, skulde være stærkere i et saadant Forhold, end den juridiske Forpligtelse, han har som Minister, betvivler jeg meget, og jeg troer altsaa, at hans Opfattelse af Spørgsmaalet om disse 10,000 Rbd. er urigtig. Svovrigt skal jeg ønske ham tillykke med den Lethed, hvormed han nu synes at vinde dem; det kan godt være muligt, at man maa og bør give disse sidste 10,000 Rbd. endnu til et yderligere Forsøg som Bevis paa Umuligheden af at vedligeholde Theatret i den Stilling — jeg siger ikke i den Skikkelse — men i den Stilling, der efterhaanden vil føre til, om jeg maa bruge et populært Udtryk, at det hverken er Fugl eller Fisk. — Hvad angaaer

de 1,500 Rbd. til den grønlandske Mission, saa er jeg ganske enig med dem, der stemme derimod; jeg har stemt derimod forrige Gang, og jeg skal sige Grunden. Den ærede Minister har selv for at være sikker paa, at vi skulde stemme for 1,500 Rbd., som er 3,000 Rbd. og som er 6,000 Rbd., for et Formaal af denne Art, foreholdt os, hvorledes Grønlænderne ere blevne bragte ind under Civilisationens eller Halvcivilisationens Herredømme; han nævnte her et stort Navn, Egedes, men Egede gik ikke op og visiterede i 2 Aar i Grønland; Egede gik ikke alene derop for at prædike; han gik derop og undergav sig alle de Betingelser, som høre sammen med at blive der og udbrede Kristendom blandt uciviliserede Folk; der kan ikke optrædes med et affondret, lærd Præstestab, der ikke veed at gaae ind i alle disse Forhold og dog alligevel vil beholde Indflydelse og Ansæelse mellem de Indfødte; det er feil. Der er her blevet omtalt, og det med et vist Misnoie, de mærkede Brødre; men jeg skal bringe i Erindring, og det har været mange Gange sagt, at de have gjort Grønlænderne store Tjenester ved at lære dem forskellige Haandteringer, ved at hjælpe dem i forskellige Foretagender, som gik ud paa at forbedre deres Stilling. Det kan gjerne være, at de have havt den Feil at samle Befolkningen formeget; men de have upaatvilelig arbejdet trolig med den og i mange Henseender gjort stor Nytte; jeg skulde tage meget feil, hvis jeg ikke har hørt den ærede Minister selv udtale sig i den Retning, saa at det har forundret mig, at han dog ikke har kastet et godt Ord herind i Forsamlingen med Hensyn til Mænd, der have gjort saa gode Tjenester, og som med Urette her, og det gjentagne Gange, ere blevne benævned med et Ord, som bestøvære her har faaet en saa hæsliq Lyd, „de Thidske“; det var et uheldigt valgt Ord at bruge ligeoverfor disse Mænd og i denne Sag. — Jeg kommer derefter til § 14. Et æret Medlem har følt sig mere tilfredsstillt med Paragrafen i den Skikkelse, den nu har faaet, end i den tidligere. Jeg skal indrømme, at medens det før var en tør Lovkata-